

W'OUT op verkenning

WATERmaal - BosVOORDE

THEMA : Op verkenning : WATERmaal-BosVOORDE, langs het water

AFSTAND : 9,7 km

START- en EINDPUNT : Gemeenschapscentrum WaBo, Delleurlaan 39-43,
Watermaal-Bosvoorde, 02 675 40 10

UITGEWERKT door : Jean Luc Sibiet

Samenstelling en foto's : Anne-Marie Van de Voorde

W'OUT

INTRO De naam van de gemeente refereert al naar **water**.
'Watermaal' - watermolen: een door water aangedreven molen
Bos'voorde' - doorwaadbare plaats (in het bos)
Deze wandeling voert je langs beekjes, vijvers en waterpartijen.

Vertrek uit GC. WABO

In dit gebouw heeft vroeger Abbé Froidure gewoond, de stichter van Spullenhulp en initiatiefnemer van de speelpleinwerking voor kinderen uit armere gezinnen.

Eind 1973 werd het door de Vlaamse Gemeenschap aangekocht om er de lokale Vlaamse sociaal-culturele raad WaBo en het trefcentrum De Jachthoorn in onder te brengen alsook het filiaal van de toenmalige Rijksmuziekacademie van Etterbeek.

Sla bij het buitenkomen van het Gemeenschapscentrum rechtsaf en klim de Delleurlaan op tot aan de verkeerslichten rechtover het station.

Steek hier de Terhulpssteenweg over (richting station). Ga naar rechts, over de spoorwegbrug, voorbij het station. Neem hier naast het station de Eikhove naar links en dan de Tumulidreef naar rechts. Neem aan het einde van de dreef links aan de bareel de aarden weg naar beneden. Je komt uit aan de Hoefijzervijver. Deze vijver ontleent zijn naam aan zijn typische hoefijzervorm, die goed zichtbaar is op een kaart.

In dit stuk van het Zoniënwood zijn er een aantal bronnen, beken, moerassen en vijvers. Door de aanwezigheid van water ontwikkelde er zich op deze plaatsen een plantengroei die typisch is voor vochtige gebieden en krijgen we een zeer rijke verscheidenheid van landschappen. Niet voor niets werden deze zones als natuureservaten geclasseerd.

Het linkerdeel van de Hoefijzervijver wordt gevoed door een waterloop met de vreemde naam Wolleborre. De naam van deze beek zou verwijzen naar de schapen die eertijds rond de bron kwamen grazen.

Aan de rechterkant van de vijver mondt een ander beekje uit. De Bocq, die verwijst naar een rivier in de provincie Namen in de buurt van Dinant. De Naamse Bocq vult een drinkwaterbekken in het Zoniënwood met bronwater. Als dit bekken overvol raakt, stroomt het water door in de kleine Brusselse Bocq. Bij de uitvloeï van de vijver komt het water van de Wolleborre en de Bocq samen en vormen ze één beek, de Karregatbeek.

De Vuylbeek en de Karregatbeek vormen samen met de Zwanewijdebeek de Woluwe. De Woluwe vloeit over een afstand van 21 km in noordelijke richting. In het Brussels Gewest is haar traject 9 km lang en stroomt ze grotendeels in open lucht, waar ze zuiver water van een aantal zijlopen ontvangt. Ze loopt er doorheen talrijke parken, natuurgebieden en vijvers. Dit blauwe lint vormt een belangrijk herkenningpunt voor migrerende vogels.

De Vuylbeek ontleent zijn naam niet aan de kwaliteit van het water - dit is zeer zuiver - maar wel aan de kleur van de bedding. Die is op bepaalde delen roestkleurig door het ijzererts dat de ondergrond van deze vallei bevat.

Aan de Hoefijzervijver neem je direct links het Boshyacintenpad dat naast de picknickweide loopt.

Je bent nu in de vallei van de Verdrongen Kinderen.

Aan je linkerkant passeer je eerst de Verdrongen Kinderenvijver.

Deze vijver ontleent zijn naam aan een misvatting. Op een bepaald moment stond er aan de rand van deze vijver een molen. Die behoorde toe aan een zekere Verdonck of Verdronck(en). Zijn kinderen erfden de molen en men nam de gewoonte aan om van 'de molen van de kinderen Verdroncken' te spreken. Een vertaling naar het Frans maakte er 'Enfants Noyés' van, en een verdere vertaling in het Nederlands mondde uit in 'Verdrongen Kinderen'.

De afwisselende open en gesloten biotopen, de vijvers en moerassen dragen bij tot de grote landschappelijke en ecologische waarde van deze vallei.

Reeën gebruiken de open biotopen in de omgeving als voedergebied. Watervogels zijn uiteraard ook goed vertegenwoordigd: gewonere soorten als de wilde eend, de meerkoet en het waterhoentje maar ook de kuifeend, de fuut, en de tafeleend zijn vaak geziene gasten. De blauwe reiger ligt vaak op de loer en de aanwezigheid van de ijsvogel getuigt van de uitstekende waterkwaliteit.

De dode bomen rondom de vijver trekken heel wat in holen levende vogelsoorten aan: de grote en de kleine bonte specht, de glanskop, de boomkruiper, de boomklever, ...

In het begin van de lente broeden bruine kikkers en gewone padden hun eitjes uit in het water. En bij mooi weer warmen enkele roodwangschilpadden zich in het zonnetje.

Wat verderop kom je langs de Eikhovevijver. Het pad loopt rechts om de vijver heen en na een stijl klimmetje kom je aan de Twee Bergenweg.

Neem deze weg naar links - onder de spoorwegbrug. Wat verder zie je aan de linkerkant de toegangspoort tot het Tournay-Solvay park. Ga het park binnen, door de groententuin met een octogonale waterpartij. Nadat je onder de tweede poort doorgedaan bent neem je het pad naar rechts rond de boomgaard. Vlak voor het pad helemaal daalt naar de vijver in het dalletje, kan je een wegje naar rechts inslaan dat naar de ijskelder van het domein leidt.

Sinds het midden van de zeventiende eeuw (tot de opkomst van de koelkast) hadden veel buitenplaatsen en landgoederen een ijskelder. 's Winters werd ijs uit de vijver gehakt, fijn-gestampt en vermengd met zout en stro in de kelder bewaard. De ingang van deze kelder is meestal naar het noorden gericht en bestaat vaak uit twee deuren, van elkaar gescheiden door een korte gang. Nu zijn ijskelders van belang als overwinteringsplaats voor vleermuizen, vanwege de rust en constante temperatuur.

Volg dan rechts het pad tot aan de vijvers.

*Dicht bij de vijver wemelt het van gele lelies, moerasspirea, sneeuwkoningin, moerasdotterbloemen, ... Er zijn ook een aantal perken met gele lis (*Iris pseudacorus*) en koeienoog (*Telekia speciosa*), planten die afkomstig zijn uit Zuidoost-Europa. Er werden meer dan 120 grasachtige plantensoorten geteld in de weiden. De oever van de kleine vijver is bezaaid met wit hoefblad (*Petasites albus*), zijn grote bladeren doen denken aan rabarberplanten. Vlak in de buurt, in een kleine schaduwrijke kloof, groeien tongvarens.*

De fauna is ook heel gevarieerd, vooral in het laagst gelegen deel van het park. Van de dieren die rond de vijver leven, vermelden we bruine kikker, kuifeend, eend, reiger, ... En in de vijver zelf zwemt rivierbaars, snoek, voorn, zeelt en brasem.

Verlaat het park via de poort aan de linkerkant. Je bent nu op de Vuurkeienweg. Recht voor je zie je "À la Petite Laiterie de Forêt de Soignes" waar men in vroegere tijden kond verpozen na een wandeling, met een glas melk natuurlijk.

Vanaf de tweede helft van de 19de eeuw kwam het woudtoerisme opgang. De burgerij dweepte met het boslandschap en met natuurcontemplatie. Aanvankelijk waren het vooral de 'gecivileerde' bosranden die gefrequenteerd werden, waartoe ook de grote, rond het bos aangelegde openbare parken – zoals het Terkamerenbos – behoorden. Deze waren gemakkelijk bereikbaar dankzij de aanleg van de tram en de spoorweg – de lijn Brussel-Luxemburg werd aangelegd tussen 1846 en 1854. Er was in Watermaal-Bosvoorde, tussen station Groenendaal en station Bosvoorde, een thans verdwenen halte 'Zoniënwoud'.

Op zondag trokken wandelaars naar café-melkhuysjes en herbergen, zoals À la Petite Laiterie de la Forêt de Soignes in Watermaal-Bosvoorde (Vuurkeienweg 9). De meest vermogenden verbleven enkele dagen aan de rand van het woud in de hotel-restaurants van Bosvoorde, Oudergem, Terhulpen of Groenendaal.

Vervolg je weg naar links, je komt uit aan de Molenvijver ook vijver van Bosvoorde genoemd. Je komt voorbij de site van de Commission ornithologique. Vervolg je wandeling langsheen de vijver tot aan de Terhulpsesteenweg.

Samen met het Vorsterieplateau en de nabijgelegen natuur- en bosgebieden van de Vuylbeek en de Verdrongen Kinderen vormt deze site van de Molenvijver een opmerkelijk biologisch en landschappelijk geheel. De zone is erkend als Natura 2000-gebied.

Het Vuurkeiendomein heeft zijn naam te danken aan de ontdekking, ondertussen bijna een eeuw geleden, van een neolithische site in het Zoniënwoud vlakbij.

Vanuit landschappelijk oogpunt is deze plek erg interessant: rond de twee vijvers (van Bosvoorde en de Nieuwenvijver gelegen in de site van de Commission ornithologique) ontwikkelen zich wijde grasvlakten met hier en daar een alleenstaande boom en een oude boomgaard. De reliëfverschillen moduleren dit landschap dat wordt geaccentueerd door struiken en kleine dichte aanplantingen.

In de loop van de middeleeuwen en de eeuwen die erop volgden, vielen de vijvers van Bosvoorde onder het hertogelijk gezag en werden ze als visvijvers verhuurd aan particulieren. Deze konden er dan het hele jaar door op vissen, en moesten in ruil hiervoor wel een jaarlijks quantum aan vis aan het Hof afstaan. Verder moesten zij voor het maaien van het hoge gras op de oevers, het onderhoud en de reparatie van de dijken en het uitbaggeren van de sloten zorgen.

Tegenover de grote vijver van Bosvoorde, aan de andere kant van de Terhulpsesteenweg, bevond zich ook de molen die aangedreven werd door het water van de Woluwe dat uit de vijver wegstroomde. Van deze molen wordt al melding gemaakt in teksten die van de 13de eeuw dateren, maar hij werd in 1867 vernietigd (door een ontploffing).

Wegens de concurrentie van de nabijgelegen molens van de Priorij van Hertoginnendal en de Abdij van het Rood Klooster was deze molen overigens niet altijd rendabel voor de molenaars die hem huurden. De aanwezigheid van deze molen verklaart echter wel waarom de vijver vroeger de 'Molenvijver' genoemd werd.

Op het einde van de 19de eeuw werd de site van de vijvers van Bosvoorde door Leopold II opgekocht. Op dat ogenblik werd het doortrekken van de latere Vorstlaan volop bestudeerd. De koning wilde dit prachtige groene geheel, dat werd gecreëerd ten koste van het Zoniënwood, redden van de verkavelingsgolf die ongetwijfeld op het doortrekken van de laan zou volgen. De aankoop ging bovendien gepaard met een uitbreiding van het nabijgelegen eigendom van de familie Solvay.

Voor de aanleg van de Vorsterielaan in de jaren '60 moest een deel van de vijver van Bosvoorde ten slotte ook drooggelegd en opgevuld worden.

Aan de waterpartijen treffen we onder meer de wilde eend, de krakeend, de wintertaling, de slobeend, de blauwe reiger, de aalscholver, de fuut, de mandarijneend, de kuifeend en de tafeleend aan. De ecologische heraanleg van de oevers heeft bovendien in Brussel zeldzame trekvogels of nestbouwers naar de plek doen terugkeren, zoals de woudaap (een minuscule reiger die zich in het riet verstoppt) en de do-daars (een eend die goed ontwikkelde watervegetatie nodig heeft).

Een ander opmerkelijk feit dat zonder meer het vermelden waard is, is de aanwezigheid als nestbouwer in het riet van de kleine karekiet. Ook de ijsvogel en de waterhoen bouwen hier hun nesten.

In totaal werden er al bijna 130 vogelsoorten door de 'Commission ornithologique de Boitsfort' (COWB) waargenomen. Zo verschuilen de grasmus en de grijze vliegenvanger zich bijvoorbeeld in de hagen die door Leefmilieu Brussel werden geplant. Er worden regelmatig vier soorten spechten in de bossen opgemerkt: de zwarte specht (enkel in de bossen), de groene, de grote bonte en de kleine bonte specht.

Bovendien werden het Vuurkeiendomein en de vijver van Bosvoorde in toepassing van de Europese 'Habitatrichtlijn' 92/43/EU in de uitgebreide speciale Natura 2000-beschermingszone opgenomen, die ook het Zoniënwood en de Woluwevallei omvat. De bedoeling hiervan is om de habitat van de bittervoorn te beschermen, een kleine zoetwatervis wiens soort bedreigd is en die in het water van beide vijvers leeft. Tegelijkertijd is het ook de bedoeling om de rust-, voeder-, voortplantings- en overwinteringsplaatsen van tal van bos- en boomsoorten van vleermuizen, zoals de langoor of de grootoor van Daubenton, te bewaren. Ten slotte verklaart de aanwezigheid van de vele konijnen, knaagdieren en watervogels die tot de geliefkoosde gerechten van de vos behoren, zijn herhaaldelijk bezoek aan de site.

Neem de Terhulpssteenweg naar links (naar de kerk toe) tot je in het midden van de weg een groen eilandje tegenkomt.

'La Fontaine aux Oiseaux', een bronzen beeld van Jean-Michel Folon.

Steek hier de Terhulpssteenweg over (voorzichtig) en ga schuin, rechtsaf, dwars doorheen het Jagersveldpark (richting gemeentehuis).

Dit Engels aandoende landschapspark ligt in de oude dorpskern van Bosvoorde langs de Vorstlaan. Het heuvelachtige landschap komt erg goed uit de verf door de beplantingen en uitgestrekte grasperken. Wandelen kan op de aangelegde wandelpaden. Geniet van de prachtige bomen: Amerikaanse walnootboom, kastanjeboom, es, linde, Amerikaanse eik, vederesdoorn, plataan, trompetboom, den. Een aantal bomen zijn bijzonder majestueus : taxusboom, hybride esdoorn - uniek in zijn soort - met een omtrek van 2,71 meter.

Je komt aan bij het Leopold Wienerplein. Steek de drukke Delleurlaan over aan de verkeerslichten en vervolg je weg naar rechts langs de tramsporen. Steek de Majoor Bruckstraat over.

Bronzen beeld 'Huiselijke zorgen' van Rik Wouters naar beeltenis van zijn vrouw Nel. Rik en Nel woonden geruime tijd in Watermaal-Bosvoorde.

Nu ben je in het park van de Leybeek-vijver. In dit parkje, dat in 1958 t.g.v. de Expo gecreëerd werd door de bekende landschapsarchitect René Pechère, is het heerlijk toeven en kan je volop genieten van het leven op en rond de vijver. In de lente bruist het hier van het jonge leven: canadaganzen, nijlganzen, meerkoeten en waterhoentjes... Maar ook de blauwe en soms de zilverreiger zijn vaak geziene bezoekers.

Vervolg je wandeling langs de vijver. Bij het verlaten van het park steek je de Vorstlaan over aan de verkeerslichten. Vervolgens steek je links de Charle-Albertlaan over en neem wat verder een wegje dat naar een vijvertje naast de aanbouw van het AXA-gebouw leidt. Wandel langs deze waterpartij. Je komt uit aan het iconische gebouw van de Royale Belge - AXA.

Het vernieuwende gebouw in kruisvorm werd van 1965 tot 1967 ontworpen door het Frans-Belgische architectenduo Pierre Dufau en René Stapels en kwam tot stand in de jaren 1967 tot 1970. Het duo liet zich voor het ontwerp inspireren door de maatschappelijke zetel van het bedrijf John Deere in de Verenigde Staten, een werk van Eero Saarinen.

De voormalige hoofdzetel van Royale Belge - AXA werd befaamd dankzij het behalen van verschillende architectuurprijzen en vermelding in tal van publicaties. Het bijbehorende park en haar eigentijdse inrichting is het resultaat van het werk van de landschapsarchitecten Jean Delogne et Claude Rebold.

Het iconische kantoorgebouw van verzekeraar Royale Belge (later AXA) staat al sinds de verhuizing van het bedrijf in 2017 leeg. De plannen om de site te gebruiken als nieuwe locatie voor de Amerikaanse ambassade vielen in het water. De nodige aanpassingen bleken niet verenigbaar met het besluit van de gewestregering om het gebouw op de bewaarlijst van monumenten te zetten.

Het gebouw werd verkocht. De nieuwe eigenaar organiseerde samen met de Brusselse bouwmeester een architectuurwedstrijd. De winnaar is bekend. Het Britse bureau Caruso St John tekent de renovatie, samen met het Antwerpse Bovenbouw.

De ontwerpers plannen een renovatie met respect voor het gebouw. Er komen kantoren, woningen en een hotel. Er is ook sprake van een buitenzwembad. Eind 2020 zou het ontwerp definitief zijn, de werken zouden starten in het derde kwartaal van 2021 en duren tot het derde kwartaal van 2023.

Loop langs het nu in verbouwing zijnde AXA gebouw. Vroeger waren er regelmatig karpers te zien in de waterpartij rond het gebouw.

Ga verder langs de vijver naast het gebouw. Steek de Ten Reukenstraat over en stap het Ten Reukenpark binnen. Neem links of rechts het pad langs de vijver.

Dit mooie landschapspark werd begin 20ste eeuw aangelegd naar aanleiding van het doortrekken van de aanpalende Vorstlaan. In de 19e eeuw woonden hier weinig mensen. Er waren enkele alleenstaande woningen en een paar kleine bedrijven zoals de distilleerderij 'L'Espérance' die alcohol maakte op basis van aardappelzetmeel. Het landschap werd grondig overhoop gehaald door de stedenbouwkundige projecten van Leopold II. Tegelijkertijd met de aanleg van de Vorstlaan werd de omgeving aangelegd naar de smaak van de burgerij. Ingenieur J. Christophe tekende de plannen voor het park ('Ten reuken' was een ander woord voor 'ontgonnen bos', dit gebied maakte vroeger deel uit van het Zoniënwoud). De vijver neemt 2/3 van de oppervlakte van het park in. En in het park zijn ook de typische rustieke composities ingebed: een prieeltje, rotstuintjes, een kleine waterval... Verschillende watervogels maken gretig gebruik van de vijver van Ten Reuken maar het gebied is uit ecologisch oogpunt vooral interessant door de grote aantallen vleermuizen die er hun uitverkoren jachtgebied van maken.

Het kunstwerk 'De Boog' (1999) van Jean-François Diord dobert in de vijver. Een grote boog in Afrikaans padoukhout verwijst naar de watermolen die hier vroeger stond.

Steek bij het verlaten van het park (aan het brugje) de Woudmeesterslaan over en stap het Senypark in, vervolg je weg aan de rechterkant van de beek (de Woluwe), verlaat het park aan de andere zijde en steek de straat over.

Dicht bij de ingang van het Senypark, langs de Woluwe lag een watermolen uit 1720. Industrieel Albert Seny kocht de molen en de aanpalende gronden in 1836. De molen werd gebruikt voor papierfabricage en Seny bouwde hem om tot een katoenververij. Voor de aanleg van de Vorstlaan moest ook hier alles wijken, maar het duurde tot 1958, expo-jaar, voor de plannen voor de aanleg van een park vorm kregen. Het werd een concept van een soort arboretum met bomen, struiken en planten en bloemen in veel variëteiten maar met de klemtoon op welriekende soorten.

De Woluwe loopt dwars doorheen het park. De oevers worden alleen onderhouden door maaibeurten wat leidt tot de ontwikkeling van een rijke insectenfauna die de honing van de wilgenroosjes en de kattenstaarten verzamelt, en zo zorgt voor ecologische continuïteit in de vallei.

Blijf een wegje langs de Woluwe volgen tot je aan het Hermann-Debrouxviaduct uitkomt. Neem de Hermann-Debrouxlaan naar links, steek de Vorstlaan (tramsporen) over en stap verder tot de Kleine Wijngaardstraat. Neem deze naar links tot aan de Herderstaflaan. Ga hier naar rechts tot je aan een rondpunt uitkomt met een intrigerend water-kunstwerk

*La Pensée Verticale van Guy Baclair.
Lokaal bekend als de Slinger van Foucault.*

Ga links rond het rondpunt en vervolg je weg door de Visserijstraat te nemen.

Je komt al snel aan de linkerkant aan water! De Koninklijke Visvijver die deel uitmaakt van het Reigerbospark.

En ja, hier zie je vaak een reiger, maar ook zwanen en vele andere watervogels...

Loop door langs de vijver, langs 'Café-laiterie Les Pêcheries'. Wat verder aan de linkerkant brengt een wegje je naar het hart van het Reigerbospark. Aan een kruising neem je naar rechts en volg je de Watermaalbeek, langs de eendenpoel aan je rechterkant.

Het Reigerbospark werd in 1996 heraangelegd op de grens tussen Watermaal-Bosvoorde en Oudergem. Het strekt zich uit als een blauw en groen lint, en verbindt drie entiteiten die tot dan van elkaar gescheiden waren: de Koninklijke Visvijvers, het Park van de Pastoor waar damherten graasden en de vochtige vallei van de Watermaalbeek, een aftakking van de Woluwe. Het park werd gecreëerd om het terrein te vrijwaren van de druk van de vastgoedsector, het ecologische patrimonium in stand te houden en het bestaande hydrografische netwerk te herstellen. En bovendien de lokale bevolking een plaats te geven om te wandelen, elkaar te ontmoeten en zich te ontspannen. Bij de ingang van park (kant Reigerbosstraat) verhuurt Leefmilieu Brussel moestuintjes aan de buurtbewoners. Dit maakt deel uit van de sociale bestemming van het park, samen met de piste voor mountainbikers, speeltuinen, de petanquebaan, de zitbanken en wandelpaden. Rond de 'Eendenpoel' groeien prachtige wilgen, hun kruinen trekken veel zangvogels zoals de nachtegaal aan. Er leven meerkickers op het terrein en vaak kan je er de blauwe reiger observeren.

Verlaat het park en vervolg je weg door links de Begoniastraat te nemen. Vervolgens neem je de eerste straat rechts, de Bosrechttersstraat. Op een talud zie je van ver de Sint Clemenskerk al staan.

Voor je de kerk bereikt zie je aan je rechterkant in het omhoogklimmende grasperk een bronzen kunstwerk 'La Chèvre' van Alfred Courtens.

De massieve romaanse toren in zandsteen van deze bescheiden Brabantse dorpskerk gaat terug tot de 11de eeuw. De bevolking vond er vroeger onderkomen bij gevaar.

De toren en de hoofdbeuk vormen de laatste getuigen van het oorspronkelijke bouwwerk, aanvankelijk opgericht naar basicaal plan. Het geheel werd uitgebreid op het einde van de 15de eeuw met een transept en een koor in laat-gotische stijl. Om de eenheid te herstellen werden deze toevoegingen verwijderd in 1871 en heropgebouwd in romaanse stijl. In de buitenmuur van de kerk zijn enkele oude grafstenen verwerkt. Op deze grafstenen vind je de namen van enkele jachtmeesters o.a. Michel de Cafmeyer, geestelijken, plaatselijke personaliteiten en mandatarissen.

Neem hier de Léopold Wienerlaan. Je komt voorbij het Zwembad Calypso.

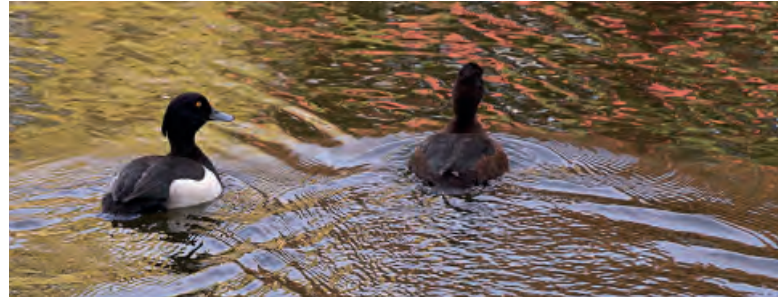
Een prachtige zeemeermin siert de gevel van het zwembad, maar ook de wand van het zwembad zelf heeft een prachtexemplaar. Ceramiek - Anne Cape, Catherine Podolski en Daniel Vandendriessche.

Volg de Léopold Wienerlaan tot de kruising met de Vander Elststraat, steek over en neem de Vliegerlaan tot de Ortolanenlaan. Steek deze over en neem recht voor je de Vinkstraat. Op het einde van de Vinkstraat neem je rechts de Hertogendreef en dan links de Willy Coppensstraat tot aan de St. Hubertuskerk. Neem hier rechts om terug bij GC WaBo aan te komen.

Bronnen :

- Zoniënwoud/Parken: Infofiches op de website van Leefmilieu Brussel (www.leefmilieu.brussels)
."Het Zoniënwoud. Een groene schat om te koesteren", Leefmilieu Brussel,
- Axa-gebouw : Bruzz - 11-02/2020
- St. Clemenskerk : website Kerken in Vlaanderen

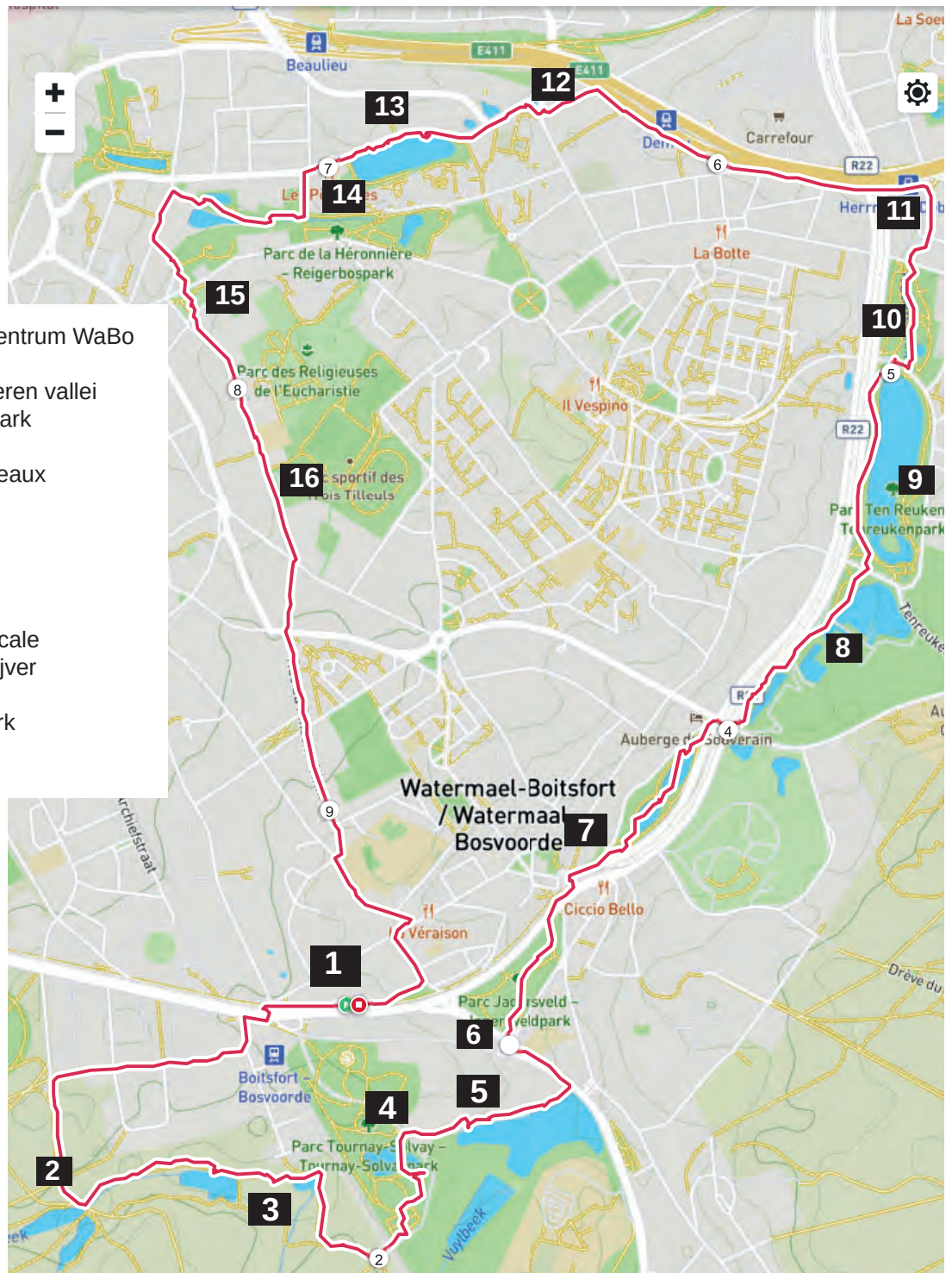
**Aan de rand van het water valt heel wat te ontdekken.
Hou je ogen goed open!**

W'OUT op verkenning

WATERmaal-BosVOORDE, langs het water

WaBo
Gemeenschapscentrum Watermaal-Bosvoorde

GC WaBo, 02-675 40 10 - wabo@vgc.be - www.wabo.be
V.U. Thomas Hoevenaegel, p.a. Delleurlaan-39-43, 1170 Brussel
RPB 448.736.054

W'OUT